הגדה של פסח

קיבוץ געש

והיה כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם.

הַלַּיְלָה הַזֶּה כָּל הָעוֹלָם כּוּלוֹ אוֹמְרִים בּוֹ הַלֵּל
וְאוֹצְרוֹת טְלָלִים נִפְתָּחִים בְּזֶה הַלַּיְלָה.

הַחוֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם ראש חֳדָשִׁים, ראשון הוּא
לָכֶם לְכָל חוֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה, חוֹדֶשׁ הָאָבִיב.
וּבְחוֹדֶשׁ הָאָבִיב, בְּאַרְבָּעָה־עָשָׂר בּוֹ זְמַן
חֵרוּתֵנוּ. וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחַגּוֹתֶם אוֹתוֹ
לְדוֹרוֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תְּחָגֻּהוּ, כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
יָצְאוּ צִבְאוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם. **הַיּוֹם הֱיִיתֶם לְעָם.**

ניצנים נראו בארץ
עת זמיר הגיע עת זמיר
כי הנה סתיו עבר
סתיו חלף הלך לו
הגפנים סמדר נתנו ריחם.

האביב זה הצחוק,
הענן זה הבכי,
עת הלב יענן,
דמעתנו תיזל,
אז יבוא האביב
לנגב את הלחי
או פשוט יחיך
ויאמר: זהו טל !

נתן יונתן

בְּנִיסָן נִבְרָא הָעוֹלָם, בְּנִיסָן נוֹלְדוּ אָבוֹת, בְּנִיסָן נִגְאֲלוּ, בְּנִיסָן עֲתִידִים לְהִגָּאֵל. מִנַּיִן שֶׁבְּנִיסָן נִבְרָא הָעוֹלָם? שנאמר: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי. אֵיזֶהוּ חוֹדֶשׁ שֶׁהָאָרֶץ מְלֵאָה דְשָׁאִים וְאִילָן מוֹצִיא פֵּירוֹת? הֱוֵה אוֹמֵר - **זֶה נִיסָן.**

נצא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים, נִרְאֶה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן, פִּתַּח הַסְּמָדַר, הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים. הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל פְּתָחֵינוּ כָּל מְגָדִים.

הדודאים נתנו ריחם
ועל פתחינו כל מגדים.
מה יפה, יפה ואף נעים
יפה דודי דומה לצבי
לעופר האיילים.

כי - הנה הסתיו עבר,
הגשם חלף הלך לו.
הניצנים נראו בארץ,
עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו.
התאנה חנטה פגיה,
והגפנים סמדר נתנו ריח.

גשם חלף וסתיו עבר
והכל בעתו נוצר.

לך לשלום גשם.

דודאים נתנו ריח בגינת דודים

בא בשלום טל.

רוח ברקים וצינורי שחק
עשו שליחותם

לך לשלום גשם.

לאוגר בקציר
גידולי חציר

בא בשלום טל.

מריח מימיך
נשאת שפלים
ומלאו אסמיך

לך לשלום גשם.

נעים זמירות
ופרי עץ־הדר
עת יעודדר

בא בשלום טל.

כתונת פסים לבש הגן
וכסות רקמה מדי דשאו
ומעיל תשבץ עטה כל עץ
ולכל עין הראה פלאו

כל ציץ חודש לזמן חדש
יצא שוחק לקראת בואו
אך לפניהם שושן עבר
מלך כי על הורם כסאו

צא מבין משמר עליו
וישנה בגדי כלאו
מי לא ישתה יינו עליו
האיש ההוא ישא חטאו.

פנה הגשם, הלך הלך לו
ענן רקיע, חלף הלך לו
פני אדמה באור חמה
שבלים זקפו ראשיהם בקמה
בני הרים זה אל זה
ברמה ישוררו
שלום שלום,
הידד הידד,
אביב היום!

הָא לַחְמָא עַנְיָא דִי אֲכָלוּ אֲבָהָתָנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם. כָּל דִכְפִין יֵיתֵי וְיֵיכוֹל כָּל דִצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח. הָשַׁתָּא אֲנַחְנוּ גְּאוּלֵי יִשְׂרָאֵל, לַשָּׁנָה הַבָּאָה כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל. הָשַׁתָּא - עַבְדֵי, לַשָּׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוֹרִין.

מה נשתנה

הלילה הזה מכל הלילות?
שבכל הלילות
אנו אוכלים חמץ ומצה
הלילה הזה כולו מצה
שבכל הלילות
אנו יושבים משפחות לחוד
הלילה הזה כולנו מסובים
שבכל הלילות
מקצרים בסעודה
הלילה הזה מאריכים בה
וכולו ליל שימורים
שבכל הלילות
שיחתנו חולין
הלילה הזה מרבים לספר בו

ביציאת מצרים

כוס ראשון

כוס ישועות נישא
ליציאת ישראל
משעבוד לחירות
מגולה לגאולה
לחיים ולישועה

לחיים ולברכה!

וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ:

כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָנִים דִּבְּרָה תוֹרָה: אֶחָד חָכָם וְאֶחָד רָשָׁע וְאֶחָד תָּם וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל.

חָכָם מָה הוּא אוֹמֵר: מָה הָעֵדוֹת וְהַחוּקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה ה׳ אֱלוֹהֵינוּ אוֹתָנוּ? אַף אַתָּה אֱמוֹר לוֹ: בְּחוֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ ה׳ אֱלוֹהֵינוּ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית־עֲבָדִים.

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר: מָה הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת לָכֶם? לָכֶם וְלֹא לוֹ, וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל - כָּפַר בָּעִיקָר. אַף אַתָּה אֱמוֹר לוֹ : בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה ה׳ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לִי וְלֹא לוֹ. אִילוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל.

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר: מָה זֹּאת? וְאָמַרְתָּ אֵלָיו: בְּחוֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ ה׳ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים.

וְשֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל אַתְּ פְּתַח לוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמוֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה ה׳ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם.

רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כׇּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלוֹשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח, לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ. וְאֵלּוּ הֵן:

פֶּסַח מַצָּה וּמָרוֹר.

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁפָּסַח הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא עַל בָּתֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם.

מַצָּה זוֹ שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה?
עַל שׁוּם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצֵקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ,
שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיֹּאפוּ אֶת הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עוּגוֹת
מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ, כִּי גוֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם, וְלֹא יָכְלוּ
לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם צֵידָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם".

מָרוֹר זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה?
עַל שׁוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה, בְּחוֹמֶר
וּבִלְבֵנִים וּבְכׇל עֲבוֹדָה בַּשָּׂדֶה.

הִנְנוּ מוּכָנִים לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת, מִשִּׁעְבּוּד לִגְאוּלָה. כִּי גַם אָנוּ יָצָאנוּ מִבֵּית־עֲבָדִים וּמִגֵּיא־הֲרֵיגָה וּבָנִינוּ בַּיִת בַּל־יִמּוֹט לְנִדְחֵי־יִשְׂרָאֵל עַל אַדְמָתָם. וְאֶת מוֹעֵד הַחֵרוּת נוֹסִיף לְקַדֵּשׁ בְּבַיִת זֶה, אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי־בָנֵינוּ עַד עוֹלָם. עַל כֵּן נְיַיחֵד לַיְלָה זֶה מִכָּל הַלֵּילוֹת וְנַרְבֶּה לְסַפֵּר בּוֹ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, בִּגְאוּלַת יִשְׂרָאֵל בַּיָּמִים הָהֵם וּבְיָמֵינוּ אָנוּ, בַּזְּמַנִּים הָהֵם וּבַזְּמַן הַזֶּה.

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וַיְעַבִּידֻנוּ בְּפָרֶךְ וַנִּבֶן לוֹ עָרֵי מִסְכְּנוֹת, אֶת פִּיתֹם וְאֶת רַעַמְסֵס. וַנִּגָּאֵל מִשָּׁם וַנַּעֲבוֹר יָם בֶּחָרָבָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה נָדַדְנוּ בַּמִּדְבָּר וַנָּבוֹא אֶל אַרְצֵנוּ.

וְאִילּוּ לֹא יָצְאוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם הֲרֵי אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי־בָנֵינוּ מְשׁוּעְבָּדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם. וַאֲפִילּוּ כּוּלָּנוּ חֲכָמִים כּוּלָּנוּ נְבוֹנִים, כּוּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה - מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם.

וְכָל הַמַּרְבֶּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הֲרֵי זֶה מְשׁוּבָּח.

עבדים היינו, היינו
עתה בני חורין ,
בני חורין.

בִּמְתֵי מְעָט יָרְדוּ אֲבוֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה וַיִּהְיוּ שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם. וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּרְבּוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אוֹתָם.

וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם, אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ: הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ. הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה. וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה.

וַיְצַו פַּרְעֹה: "כָּל הַבֵּן הַיִּלּוֹד הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכוּהוּ".

וַיֵּאָנְחוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַתַּעַל שַׁוְעָתָם מִן הָעֲבוֹדָה וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אוֹתוֹ - כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרוֹץ.

וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אֶחָיו וַיַּרְא בְּסִבְלוֹתָם.

וּמֹשֶׁה הָיָה רוֹעֶה אֶת צֹאן יִתְרוֹ חוֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר. וַיֵּרָא מַלְאַךְ־אֲדוֹנָי אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר: רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נוֹגְשָׂיו, כִּי יָדַעְתִּי אֶת מַכְאוֹבָיו.

מהר משה צוה פרעה

שלח נא את עמי

מצוות האל אמור נא לו

שלח נא את עמי

קומה לך נא

אל כבד הלב הרע

צו לו בשמי

שלח נא את עמי

וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה - אִם בַּיָּם - לָמָּה בַּיַּבָּשָׁה? וְאִם בַּיַּבָּשָׁה - לָמָּה בְּתוֹךְ הַיָּם? אֶלָּא מִכָּאן אַתָּה לָמֵד שֶׁלֹּא נִקְרַע לָהֶם הַיָּם שֶׁבָּאוּ לְתוֹכוֹ עַד חֹטְמָם, וְאַחַר כָּךְ נַעֲשָׂה לָהֶם יַבָּשָׁה.

לֵךְ בֹּא מִצְרַיְמָה אֶל הַנַּעֲנִים וְאֶל הַנִּדְכָּאִים וְאָמַרְתָּ לָהֶם כִּי עֲבָדִים הֵם וְהֵם לֹא יָבִינוּ. כִּי אוּמְלָלִים הֵם וְהֵם לֹא יֵדְעוּ וְכִי גָדוֹל עָנְיָם וּגְדוֹלִים מַכְאוֹבֵיהֶם וְנוֹרָא לַחֲצָם וְהֵם לֹא יַאֲמִינוּ. וּפָקַחְתָּ עֵינֵיהֶם בְּחוֹזֶק יָד עַל כֹּל לַחֲצָם וְעַל כֹּל עָנְיָם וְגָאַלְתָּ אוֹתָם.

בצאת ישראל ממצרים

בית יעקב מעם לועז
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו
הים ראה וינוס
הירדן יסוב לאחור

ואלו עשר מכות שלקו המצרים:

דָּם

צְפַרְדֵּעַ

כִּנִּים

עָרוֹב

דֶּבֶר

שְׁחִין

בָּרָד

אַרְבֶּה

חוֹשֶׁךְ

מַכַּת בְּכוֹרוֹת

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה, וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל צִבְאוֹתָם מִמִּצְרַיִם, הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה - לֵיל שִׁימּוּרִים לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתָם.

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת הַתֹּף בְּיָדָהּ, וַתֵּצֶאנָה כָל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת.

בתופים ובמחולות
סוס ורוכבו רמה בים
אמר אויב: ארדוף, אשיג
אחלק שלל
צללו כעופרת במים אדירים

אשירה לאדוני
כי גאה גאה
סוס ורוכבו
רמה בים

כוס שני

נישא לשלום מדינת ישראל
לבטחונה
לשלום בנינו ובנותינו
העומדים על משמר גבולותיה
לחיים ולשלום

לחיים ולברכה!

זָכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם בּוֹ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים.
כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיָּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִילוּ יָצָא הוּא מִמִּצְרַיִם, לֹא אֲבוֹתֵינוּ בִּלְבָד, אַף אָנוּ נִגְאַלְנוּ עִמָּהֶם.
כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹלָה זַעֲקַת יִשְׂרָאֵל וְשַׁוְעַת הָעֲשׁוּקִים תַּחַת יַד מְשַׁעְבְּדֵיהֶם וּבְכָל דּוֹר וָדוֹר יֶהֱמֶה חֲרוֹנָם לִפְרוֹק עוֹל, וּבְכָל דּוֹר וָדוֹר תִּפְרַח תִּקְוַת אָבִיב חָדָשׁ, חַיִּים חֲדָשִׁים, תִּקְוַת הַשִּׁחְרוּר וְהַתְּחִיָּה.

והיא שעמדה

והיא שעמדה
לאבותינו ולנו
שלא אחד בלבד
עמד עלינו לכלותינו
אלא שבכל דור ודור
עומדים עלינו לכלותינו
והקדוש ברוך הוא
מצילנו מידם.

ציון הלא תשאלי לשלום אסיריך דורשי שלומך והם יתר עדריך, מים ומזרח ומצפון ותימן, שלום רחוק וקרוב שאי מכל עבריך. איך יערב לי אכול ושתות בעת אחזה כי יסחבו הכלבים את כפיריך או איך מאור יום יהי מתוק לעיני בעוד אראה בפי עורבים פגרי נשריך הם השמחים לשלותך והכואבים על שוממותך ובוכים על שבריך אשרי מחכה ויגיע ויראה עלות אורך ויבקעו עליו שחריך.

והיה באחרית הימים

וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות. לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה! ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי־ארץ. וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדיו ונער קטון נוהג בם. לא ירעו ולא ישחיתו כי מלאה הארץ דעה.

שים שלום

ופרוש סוכת שלום
על ישראל ועל העולם כולו.
כי זרע השלום,
הגפן תתן פריה
והארץ תתן את יבולה
והשמים יתנו טלם,
והנחלתי את שארית העם הזה
את כל אלה.

כוס שלישי

כוס נחמה נישא
לשלום ישראל
ולשלום העולם
יהי שלום בחילנו
שלוה באהלינו
לחיים ולשלום
לחיים ולברכה!

הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִיבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, בָּם עִוֵּר וּפִסֵּחַ, הָרָה וְיוֹלֶדֶת יַחְדָּיו. קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה. בִּבְכִי יָבוֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם.אוֹלִיכֵם אֶל נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָהּ. אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחוּרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּיו. וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם.

שיר המעלות

בשוב אדוני את שיבת ציון
היינו כחולמים
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רינה.
אז יאמרו בגויים:
הגדיל אדוני לעשות עם אלה
הגדיל אדוני לעשות עמנו
היינו שמחים.
שובה אדוני את שבותנו
כאפיקים בנגב
הזורעים בדמעה ברינה יקצורו.
הלוך ילך ובכה נושא משך הזרע
בא יבוא ברינה נושא אלומותיו.

שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי: כּוּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ לָךְ: בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק יָבוֹאוּ וּבְנוֹתַיִךְ עַל צַד תֵּאָמַנָה. אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ וּפָחַד וְרָחַב לְבָבֵךְ: מִי אֵלֶּה כָּעָב תְּעוּפֶינָה, וְכַיּוֹנִים אֶל אֲרוּבּוֹתֵיהֶן? כִּי לִי אִיִּים יְקַוּוּ וָאֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ לְהָבִיא בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק. וּפִתְּחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד יוֹמָם וָלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ.

הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקּוֹצֵר וְדוֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמוֹשֵׁךְ הַזָּרַע. וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס וְכָל הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה.
וְשַׁבְתִּי אֶת שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ. וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת יֵינָם וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיהֶם. וּנְטַעְתִּים עַל אַדְמָתָם וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אַדְמָתָם.

נְבָרֵךְ עַל הַגֶּפֶן
וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן

וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה, טוֹבָה וּרְחָבָה. לֶאֱכוֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ. נְבָרֵךְ עַל אֲשֶׁר נִגְאַלְנוּ וְהִגַּעְנוּ לַלַּיְלָה זֶה לִשְׂמוֹחַ וְלָגִיל וּלְהָסֵב בּוֹ יַחַד. כֵּן נַגִּיעַ לַמּוֹעֲדִים וְלָרְגָלִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ בְּשָׁלוֹם, שְׂמֵחִים בַּבִּנְיָן וְשָׂשִׂים בַּעֲבוֹדָה וְנָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ עַל גְּאוּלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ.

והטיפו והטיפו
ההרים עסיס
וכל הגבעות
תתמוגגנה

כוס רביעי

כוס ברכה נישא
לנו ולבנינו
ולכל מעשה ידינו
לפרי האדמה
ולתנובת האדם
ליום העמל
ולחיי השיתוף
לחיים ולברכה!
לחיים ולברכה!

הסעודה

אחד מי יודע?
אחד אני יודע
אחד אלוהינו שבשמים ובארץ

שניים מי יודע?
שניים אני יודע.
שני לוחות הברית...

שלושה מי יודע?
שלושה אני יודע.
שלושה אבות..

ארבעה מי יודע?
ארבעה אני יודע.
ארבע אמהות...

חמישה מי יודע?
חמישה אני יודע.
חמישה חומשי תורה...

ששה מי יודע?
ששה אני יודע.
ששה סדרי משנה

שבעה מי יודע?
שבעה אני יודע.
שבעה ימי שבתא...

שמונה מי יודע?
שמונה אני יודע.
שמונה ימי מילה...

תשעה מי יודע?
תשעה אני יודע.
תשעה ירחי לידה...

עשרה מי יודע?
עשרה אני יודע.
עשרה דבריא...

אחד עשר מי יודע?
אחד עשר אני יודע.
אחד עשר כוכביא...

שנים עשר מי יודע?
שנים עשר אני יודע.
שנים עשר שבטיא...

שלושה עשר מי יודע?
שלושה עשר אני יודע. שלושה עשר מדיא, שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לידה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמישה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלוהינו שבשמים ובארץ.

מעשה בחד גדיא

האזינו חבריא מעשה בחד גדיא.
הספור איש לא בדה כך כתוב באגדה
חד גדיא...

אבא אל השוק הלך וקנה גדי צח ורך
זה הגדי גדי עיזים הוא קנה בשני זוזים
חד גדיא...

החתול ארוך שפם מחשבה רעה זמם
את הגדי תפס בכף ואחר אותו טרף...
חד גדיא...

זאת ראה והתמרמר הכלבלב שבחצר
לזולל הוא לא סלח ונשוך אותו נשך
חד גדיא...

מן החוץ זנק מקל על הכלב התנפל
ובקצב רב חבט והרביץ לו מכל צד
חד גדיא...

השתולל אז שביב האש במקל לנקום בקש
התלקח פיף ופף המקל כַליל נשרף
חד גדיא...

שטף מים־מים גל על האש קפץ חיש קל
הוא שטף אז מכל צד והאש כבתה מיד
חד גדיא...

בא השור אל האגם את המים הוא לגם
כל המים אשר בו הוא הריק אל תוך קרבו
חד גדיא...

הטבח בחר קרבן את השור הגרגרן
והשחיז את הסכין ארוחת בשר הכין
חד גדיא...

משמים בא מלאך והפיל את הטבח
שמאן רוחו עצור והכריע את השור
חד גדיא...

ברקיע קול יקרא קץ לרשע, קץ לרע
מן הארץ שוד יתם ושלום על העולם.

חסל סדר פסח כהלכתו
ככל משפטו וחוקתו
כאשר זכינו לסדר אותו
כן נזכה לעשותו.

